

POJOČI IDENTIFIKACIJSKI LOPOVI

MATJAŽ ZOREC

29. 4. 2013 - 13:00

/ TEATER V ETER

Preteklo sredo je najgromkejši metelkovski klub Gromka gostil nastopače v Emanatovi produkciji, ki so svoje performativne stvaritve poimenovali Tātovi podob ter jih opisno in privlačno podnaslovili s tehno-burlesko. Dodajmo temu še njihovo samooznačbo za tehno-bacile ter odpiljeno eksotična odrska imena ala Crucial Pink ter Tristan Bargeld, pa je vse pripravljeno na kar najodfukanejša pričakovanja, za kakšno reč naj bi šlo.

Pravzaprav so zgornji opisi čisto dovolj precizni. Burleska: resnenje smešnega ali smešenje resnega oziroma v našem primeru hecno groteskna zmes obojega. Tehno: stimulatívna, mestoma psihedelična, mestoma duhovita elektronika, z računalnika Luke Prinčiča, sicer tudi enega od performerjev. In predvsem tātovi teles, subjekti, ki prelisičujejo sleherno pričakovanje kakršnekoli norme oziroma jo utelesijo ter tako prenapihnejo, da razgaljena vsakršne sebi lastne ideološke legitimacije postane groteskno bedasta.

In v tem je pravzaprav finta teh naših Lopovov. V prijetnem kafanskem ambientu, svečkah na mizah, opojno beznični zatemnjenosti, hudi ambientalni muziki pred pričetkom se je na odru pojavljala točkovna povezovalka, kičasta in temno rožnata coprnica z nasmehom, kot da se reži nespremenljivemu starcu, gospodu bogu direkt v ksiht. Takšna je deklamirala zdaj pretirano strokovno nakladajoče, zdaj poetično privzdignjene, zdaj naravnost zajebavajoče filozofancije, vse kajpak namenoma. Iz njene pojave in dikcije je vseskozi butala ven skrajna ironija, kot da je je v njeni vlogi tako zelo ogromno, da ne more drugega kakor neumorno jo izbljuvati.

Taista ironija je drla tudi iz vseh nastopajočih. Če kar povemo najbistveneješe, ne da bi naštevali vsak nastop posebej: poanta je v sprevračanju in smešenju vlog, kakršne od nas zahteva ta ali ona socialna paradigma, ki od posameznika terja, kaj vem, biti dec, piti pir, gledati fuzbal, rigati itd. in če bog ne daj, že imaš kakšno smrtno grešno deviacijo, recimo treniraš balet, je za nič na svetu ne pokaži svetu, kaj bo pa sosed rekel.

Konkretno v naši burleski to pomeni prvo najosnovnejšo zamenjavo ženska v moškega in obratno. Dalje pretirano vživetje v samoumevne vloge, nezadovoljnega fotra, ki si, kaj takega, drzne popevajoč jamrat ko ena pička, pa diskopleh pička, katere đuskanje postane striptiz do gat z majmunom pred pizdo, kamor zabija banano, ter v deca nališpana ženska, skrajno glupirajoča njegovo znanost logike: „ena plus ena je dva“ pomeni ajde, naredi to in to in da mi ne mrdneš in ne pisneš, jasno?!

To so nam postregli v kabarejsko pevski ter tudi plesni formi, baročno treš kostumih ter tem ali onem performansu, ko se je npr. bejba v malem plastičnem bazenu med občinstvom v plavutkah in kopalkah šopala z litri mleka, polivala po sebi, čofotala po ljudeh, ga pila in bljuvala že čez mejo nagravnosti. Hočete infantilno histeričarko, evo vam, pa se zazrcalite v svojo perverzno predstavo. Med posameznimi točkami so tu pa tam spustili krajše videe, vsebinsko istovetne samim nastopom.

Naša burleskna tehnaža tako neenigmatično travestira običajne predstave o moškosti, ženskosti, razmerjih med njima, s čimer poudarja ono resnico o spolu, ki jo je začel artikulirati Freud ter jo nadaljeval Lacan, da spolnega razmerja ni. Ženska ne obstaja, kar ima lahko smisel le, če ekvivalentno ne obstaja niti moški. Spol pač ni absoluten, že v biologiji ne, nikar psihi, in vloge, ki se pripisujejo spoloma, nimajo s spolnostjo nobene veze, marveč so ideološka legitimacija močnejšega nad šibkejšim.

Tako nekako. Mogoče bi ošvrknil še ono, prej omenjeno ironijo. Namreč, dokler smešijo te seljačke, klerikalne, falogocentrične ali ne vem kakšne predstave o tem, kaj je in česa ni, hote nehote legitimirajo onega smešenega gospodarja, mu ohranjajo pozicijo. Tako je bilo v tem smislu naše burleskuranje kljub vsej odfukanosti še premalo radikalno. Pravi izziv bi torej bil podajati isto vsebino brez preironizirajoče distance, za kar pa še zdaleč ni treba žrtvovati zajebavajočega humorja, prav nasprotno. Kajti, kot vemo, največji humoristi svoje vice pripovedujejo s smrtno resnim obrazom.

Svoj spol je lovila Matjaž.